

[Boeck-Hansen.]

Følelser lidt i Tømme, for disse Kendelser — som kan være ubehagelige for den ene Part eller for den anden Part, men som maa og skal tages til Følge — skulde gerne gøre Indtryk af at være saa fordomsfrie som vel muligt, og man kan godt faa den Følelse, at Formanden ikke er helt fordomsfri; hvis det Referat, jeg har læst i „Social-Demokraten“, var rigtigt, faar man den Følelse, og det skulde dog ikke gerne være Tilfældet. Saadanne Kendelser maa afgives paa rent nationaløkonomisk Grundlag og under Hensyn til Landets Tarv, men naturligvis ogsaa med størst muligt Hensyn til baade Arbejdernes og Erhvervenes Tarv, men det er kedeligt, hvis den, der har det største Ord inden for Nævnet, paa Forhaand har røbet sine Følelser, idet det kan medføre, at man ikke faar den rette Tillid til Kendelserne, og det kan ogsaa medføre, at der bliver flere Kendelser, end godt er. Derfor vil jeg gerne sige ved denne Lejlighed, at jeg synes det var kedeligt, at en saadan Tale fremkom.

I øvrigt anbefaler jeg, og det kan jeg gøre paa mit Partis Vegne, Lovforslaget, og vi er villige til at støtte en hurtig Behandling af det her i Tinget.

Rager: Jeg skal indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Einer-Jensen: Jeg finder Anledning til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, som jeg forstod gjorde Forsøg paa at balancere mellem to af Formandsskabets Medlemmer. Jeg forstod, at det ærede Medlem i og for sig syntes det var meget rimeligt og naturligt, at et af Medlemmerne af Formandsskabet baade talte og skrev om Arbejdslønninger og Priser, men saa gik det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen videre og sagde: men naturligvis, Formanden skal tie. Hvis det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen havde sluttet sig til det Krav, vi har stillet fra De samvirkende Fagforbund om, at Formandsskabets Medlemmer ikke paa Forhaand maatte tage Stilling til Spørgsmaalet Priser og Arbejdslønninger, saa havde vi kunnet naa til Enighed; men det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen synes, at det er rimeligt, at et af Medlemmerne af Formandsskabet har Lejlighed til baade i Tide og Utide at tale om Lønninger og om Priser, men Formanden skal ikke have den samme Ret. Mon det nu ikke er saadan, at det ene Medlem af Formandsskabet har talt, som det har be-

haget det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, medens Formanden har sagt ren Besked om Forholdene, bl. a. som en Modvægt mod den andens Agitation?

Boeck-Hansen: Der maa vist have indsnæget sig en Misforstaaelse af, hvad jeg har sagt. Jeg sagde, at det var forstaaeligt, at man i Arbejderkredse var noget utilfreds med, at et Medlem paa et Møde havde udtalt sig om Arbejdslønsspørgsmaal — jeg tror, at det var i Handels- og Kontoristforeningen her i København —, men jeg tilføjede, at paa den anden Side kunde man dog vist ikke kræve, at en Mand, hvis Erhverv, hvis Videnskab, hvis Speciale det var at behandle saadanne Spørgsmaal, skulde tie stille om dem. Men derfor behøvede jo en Mand, som ikke har det til Erhverv, som ikke har det til Speciale, som ikke har det til Videnskab, ikke at tale om dem. Men nu forstaar jeg paa det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at det var som en Modvægt mod den anden, at Formanden syntes der skulde aabnes en Diskussion om det Spørgsmaal. Ja, jeg vil ganske overlade til det høje Tings ærede Medlemmer, om de synes, at det er en rigtig Fremgangsmaade.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær rejste Spørgsmaalet om, hvor længe en Kendelse, der er afsagt i Henhold til § 2, 2det Stykke, er gældende, og det ærede Medlem udtalte, at den i hvert Fald ikke gælder længere, end Loven eksisterer. Jeg maa hertil svare, at der vel ofte i selve Kendelserne eller de Forlig, der træffes, vil være en Udløbstid eller Opsigelsesfrist, men er der ikke en saadan, er det ganske givet, at der maa være en Mulighed for Parterne til i givet Fald at kunne frigøre sig ved Opsigelse; men dette bliver et Retsspørgsmaal, hvor ogsaa den faste Voldgiftsret gennem sine Kendelser har fastlagt en Praksis. Om de paagældende Kendelser og Afgørelser uden videre skulde udløbe i samme Øjeblik, som Loven udløb og ikke blev fornyet, tør jeg ikke udtale mig om. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at der intet vilde være i Vejen for, at en Kendelse eller et Forlig kunde have Gyldighed ud over den Tid, Loven eksisterede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.